

Lampérth Géza

ISMEREK EGY SZÉP ORSZÁGOT. . .

Ismerek egy szép országot,
Földje gazdag, istenáldott;
Égbenyúló, büszke bércek
Védőn körülzárják,
– Járj északon, déli tájon:
Sehol széles e világon
Nem találod párját!

Valamikor réges-régen,
Napkeleti szép vidéken,
Künn a pusztán, száz viharban,
Ott nőtt fel a népe,
– A szabadság égi képe
Oda is van írva, vésve:
Szíve közepébe!

Pusztá zúgó viharától,
Erdő dalos madarától,
Zengő nyelvét, édes nyelvét
Ott tanulta, ottan,
– Mennydörögve harcra hívni,
Bűbájosan nótát sírni
Nyelv nem is tud jobban!

Ismerek egy szép országot
S imádkozva imádságot:
Áldást kérek, áldást mondok
Igaz szívből rája,
– Te vagy az, föld gyöngye, éke,
Hármas halom szép vidéke,
Magyarok hazája!

(Az Én Ujságom, 1896/4.)